

Predmet: Zagreb

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 6/21

Krivično delo: ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144, st. 1 KZ SRJ

Optuženi: Branko Tunić

Glavni pretres: 22.06.2023.

Ispitivanje svedoka NN

(Svedok optužne nije želeo da se njegov identitet objavljuje u javnosti van suda, pa je iz tog razloga označen kao NN)

Objasnio je sudu da je 1990. godine otišao na redovno odsluženje vojnog roka u JNA u Hrvatskoj, kada je, sa ostalim vojnicima, zarobljen u kasarni u Samoboru. Odvedeni su u Rakitje, gde je bilo zarobljenih vojnika i iz drugih kasarni. Po dolasku u Rakitje izvršeno je odvajanje po nacionalnoj osnovi, tako da su Srbi smešteni u jednu spavaonicu na spratu. Seća se da je bio zajedno sa vojnikom koji se prezivao Sabov, pokojnim Markom Utržanom, Stijeljom. Takođe se setio jednog stražara Bosanca koji je bio korektan i stražara koga su zvali Branko, mada je on govorio kao Albanac. Na hodniku ispred spavaone bila je naoružana straža. Stražari su ulazili kada su hteli, pretili su i provocirali. Jednog dana došao je taj stražar Branko i napao svedoka da je puštao četničke pesme u kasarni, naterao ga je da ispruži ruke i udarao ga pendrekom po dlanovima. Nekada su dolazili pijani hrvatski vojnici i odvodili zarobljene vojnike u podrum. Video je ljude kada su se vraćali, pričali su da su ih tukli po tabanima i leđima, bili su uznemireni, neki su plakali. Pokojni Marko je bio mlad, izgledao je veselo i to je nerviralo stražare. Od stražara Bosanca su čuli da je Marko ubijen. Pričalo se da ga je ubio taj stražar Albanac. Opisao ga je kao nižeg, smeđeg, starijeg sedamo do osam godina od sebe (svedok je tada imao 20 godina). Svedoku su predložena četiri fotoalbuma : Rakitje, Rakitje 1, Rakitje 2i Rakitje 3, pa je u svim prepoznao stražara zvanog Branko za kog smatra da je Albanac.

Ispitivanje svedoka Zorana Vukašinovića

Svedok optužbe Zoran Vukašinović naveo je da se u vojsci nalazi od 1987. godine. Po završetku vojne škole 1991. godine raspoređen je u Samobor u kasarnu u puk veze. Zarobljen je 15. ili 16. septembra 1991. godine, tako što su se predali obzirom da su se nalazili u okruženju i bez šanse da dođu do sigurne teritorije. Nakon predaje odvedeni su prvo u neku kuću da popiju kafu, a nakon toga u Rakitje. Tu je bilo puno zarobljenih ljudi iz razločitih kasarni. Razdvojili su ih na oficire i podoficire, na Srbe, Jugoslovane i ostale. Bio je u sobi sa oficirima i podofocirima. Jedan kapetan, pilot helikoptera, doveden je prebijen. Slučajno je na hodniku sreo jednog vojnika Hrvata, kog je poznavao od ranije, koji je sada bio stražar. Često su im u sobu dolazili sa rtaišta pijani hrvatski vojnici koji su pretili. Međutim, nije im bilo dozvoljeno da ih maltretiraju. Vodili su ih često u neki podrum zbog navodne vazdušne opasnosti. Od vodnika Ivice Kumanova je čuo da je ubijen

vojnika iz Kikinde. Pričalo se da ga je ubio jedan stražar koji je bio Albanac. Bio je niži, visok oko 165 cm u maskirnoj uniformi imao je pištolj, govorio je srpski ali sa jakim albanskim akcentom. Po oceni svedoka, bio je u dvadesetim godinama. Pretio im je da će ih pobije. Nakon što su svedoku predloženi fotoalbumi, na svim fotografijama prepoznao je osobu koju je opisao kao Albanca.

Uz saglasnost stranaka, pročitao je iskaz svedoka Georgi Georgijeva.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 14. septembar 2023. godine, sa početkom u 9:30 časova.

Fond za humanitarno pravo